سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها
گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا
CIVILICA.com

عنوان مقاله:
نقش آمایش سرزمین در تعادل بخشی شبکه شهری: استان بوشهر

محل انتشار:
همایش ملی جغرافیا و آمایش سرزمین (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:
محمد حسین سرایی - *استادیار گروه جغرافیا و برنام هریزی شهری دانشگاه یزد*

عبدالحمید زارعی فرشاد - *کارشناسی ارشد جغرافیا و برنام هریزی شهری دانشگاه یزد*

ابراهیم رستم گورانی - *کارشناسی ارشد جغرافیا و برنام هریزی شهری دانشگاه یزد*

خلاصه مقاله:
آمایش سرزمین، توزیع جغرافیایی بهینه منابع، فعالیتها و مشاغل است. با این رویکرد آمایش سرزمین در واقع مدیریت عقلایی فضاست. بی شک غایت اصلی تمام برنامه ریز ی ها رسیدن به توسعه پایدار، تعادل منطقه ای، توزیع مناسب فعالیت ها و استفاده حداکثر از قابلیت های محیطی در فرآیند توسعه مناطق است. تمرکز شدید جمعیت و فعالیت ها در یک یا چند نقطه جغرافیایی از مشخصه های بارز اکثر کشورهای جهان سوم به خصوص ایران است عدم توجه به برنامه های بلندمدت و تکیه سیاستگزاران به برنامه های توسعه سطحی جهت تحقق شعارهای خود از موانع اصلی توسعه ناموزون کشور است. یکی از موارد مهم در برنامه ریزی آمایش سرزمین توجه به توزیع متعادل جمعیتی در نقاط شهری است، که عدم رعایت آن در شبکه شهری سبب از بین رفتن منابع انسانی و همچنین آلودگیهای زیست محیطی می شود. به طور کلی هدف های آمایش سرزمین در ارتباط با مباحث شهری، مبانی متوازنی از کانون های زیستی و نظام سلسله مراتب شهری در جهت تعادل بخشی به شرایط زیست است . دیدگاههای آمایش سرزمین، کارکرد کانونهای جمعیتی را در قلمروهای متفاوتی از فعالیتها می بیند و نقش و عملکرد واقعی یک شهر را در شرایط متعادلِ بهره گیری و خدمات رسانی، نمایان می سازد. در این مقاله با استفاده مدلهای تحلیلی توزیع نظامهای شهری، توزیع فضایی جمعیت در شبکه شهری استان بوشهر مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاصل بیانگر این مطلب است که شهرهای استان بوشهر دارای شبکه شهری نامنظم بوده، و در طول زمان این شبکه شهری دچار تحول شده است. همانند قانونی که در مورد شهرهای اول استا ن ها در ایران صدق می کند، بندر بوشهر نیز از سال 1365 تا 1383 دارای خصیصه نخست شهری بوده و در هر سه دوره آماری رتبه اول را به خود اختصاص داده است. با مقایسه ضریب آنتروپی سه دوره آماری به این نتیجه می رسیم که با وجود اینکه شبکه شهری استان در هر سه دوره آماری (1365، 1375، 1383) دارای عدم تعادل فضایی جمعیت می باشد اما این شبکه شهری با گذشت زمان به سمت هماهنگی و تعادل در توزیع فضایی جمعیت پیش می رود.

کلمات کلیدی:
آمایش سرزمین، شبکه شهری، بوشهر، توسعه پایدار، نخست شهری، ضریب آنتروپی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
https://civilica.com/doc/242326